



אמרי שפר אוסף 'רל'

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט ועורך ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אין לברך על הדלקת נרות חנוכה בכל מיני מסיבות אפי' אם מתפללים שם ערבית, וכן אין להדליק בבנק וכ"ב, רק בביתו או בבית הכנסת.

אין שוטפים את הקרקע במים בשבת, אפילו בקרקע מרוצפת. ומכל מקום כשיש לכלוך על הרצפה, מותר לשפוך על מקום הלכלוך מעט מים מכלי, ולגב את המים במגב ויש להיזהר לא לעבור על סחיטת סמרטוט (חזו"ע ד מט)

איתא בחז"ל (מסכת ברכות דף ס"ב ע"ב) על דוד המלך, שבזקנותו כאשר היה לו קר, לא היה יכול ליהנות מהבגדים להתחמם בהם, כי הוא ביזה את הבגדים במה שכרת את כנף מעילו של שאול המלך, וכל המבזה דבר אינו נהנה ממנו לבסוף, וכן הוא בעניין תפילה, אם אדם מבזה את ענין התפילה – הוא מדבר בעת התפילה – ואינו מכבד את קדושת בית הכנסת כראוי, אז אינו יכול ליהנות מעניין התפילה – הוא יכול להתפלל ולחזור ולהתפלל, ואפילו בזאת חנוכה, ותפילותיו לא יתקבלו לרצון, כי הוא מבזה את התפילה, ואם מזלזלים בדבר – אין יכולים שוב ליהנות ממנה כשמצטרפים לכך... (ועי' "נועם שיח", מס' 13, פרשת שופטים תשע"ד).

אלה שהאמינו ל"סיכויים", נתקעו על מקומם או הלכו מדחי אל דחי. אלה אשר ידעו כי הסיכויים נתונים רק אצל בורא העולם – פשוט השליכו על ד' יהבם והמשיכו בדרךם מתוך אמונה וביטחון שאין ייאוש בעולם כלל ואפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים. (הרב חיים וולדר)

אלה תולדות יעקב יוסף" (ל"ז ב). 'יעקב' מרמז על ענוה כמש"כ (משלי כ"ב ד'): "עקב ענוה", שהאדם יודע בעצמו שלא עשה עדיין כלום מצוות, ועי"ז יוסיף תמיד מצוות ומעש"ט. וזה: "אלה תולדות יעקב" אלה התוצאות של אדם אשר הוא בענוה, "יוסף" הוא תמיד מוסיף מצוות ומעש"ט. (צמח צדיק)

"אם אדם מרגיש רעב וחוסר, ואין זה משנה באיזה תחום: הוא לא שמח בדירה שלו, לא שמח באשתו, לא שמח בילדים שלו, אדם שמרגיש חיסרון - זה סימן שאין לו יראת שמיים! כי מי שיש בו יראת שמיים - הכתוב מעיד עליו: " אין מחסור ליִראיו" (תהילים לד, י). (הגאון הרב ירוחם ממיר)

אם הדליק בחוץ ומפני הגשם רוצה להכניס בפנים אסור לעשות כן (דברות משה שבת ח"א סי' כ' הערה כ' ד"ה והנה).

אמר הרה"ק מרוז'ין זי"ע, שמה שצדיקים פועלים בתפילתם בימים הנוראים – ומבטלים כל הגזירות הרעות, יכול כל יהודי באשר הוא לפעול ב"זאת חנוכה", וזה מרומז גם במאמר נעים זמירות ישראל (תהלים ל"ב, ו'): על זאת יתפלל כל חסיד – שבזאת חנוכה יכול כל אחד להתפלל ולפעול.

אמרו חכמים: "אם כל המועדים יהיו בטלים – חנוכה ופורים לא בטלים".

אפשר להשיג נרות שעוה ריחנים שמפזרים ריח בסביבתם, ומותר להדליק עמהם ולקיים מצות נר חנוכה לאלו שמדליקים בשעוה, ואע"פ שאין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד, מ"מ דבר שאינו מתכוין הוא, ואין עיקר כוונתו בהדלקתם אלא לקיום מצוה, ולכן אפילו

אם אגב, הוא נהנה מהריח, מותר, אבל אם מתכוין ליהנות מהריח, אסור (בעל שבט הלוי, חנוכה פי"א הערה ח).

אתה יכול לרצות את כל האנשים חלק מהזמן, וחלק מהאנשים כל הזמן, אבל אתה לא יכול לרצות את כל האנשים כל הזמן..

בחנוכה אומרים "ועל הניסים" (בוא"ו החיבור) בשמונה עשרה ובברכת המזון. אם שכח לומר - אם נזכר קודם שאמר שם ה' שבסיום הברכה, יחזור ויאמר. אם נזכר אח"כ, ימשיך כדרכו.

בלילות חנוכה יש לפנינו שתי מצוות: א. תפילת ערבית. ב. הדלקת נרות חנוכה. מכיוון שתפילת ערבית תמידית, שבכל יום קיימת המצווה להתפלל ערבית, ולעומת זאת מצוות הדלקת נרות חנוכה, היא רק שמונה ימים בשנה, לכך אנחנו צריכים להקדים ולהתפלל ערבית, ואחר כך להדליק נרות חנוכה. "תדיר ושאינו תדיר - תדיר קודם"

בני מתניהו נקראים "בני חשמונאי" או "חשמונאים" (תפילת על הניסים מגילה יא, א) עם שם עיר מולדתם "חשמון" (סידור עבודת ישראל), טעם אחר: חשמונאי הוא ר"ת של הדברים שהיונים רצו לבטל חודש שבת מילה נידה ארוסה יחוד השם (אוצר כל מנהגי ישורון עמוד 48). גדלותו של היהודי אינו בניצחונותיו, גדלותו נמדדת עד כמה הוא נלחם... עד כמה הוא לא מוותר! זוהי מהותו של יהודי, להילחם...

'ד' איש מלחמה', ד' נמצא עם איש שנלחם, לא איש ניצחונות אלא איש מלחמה... (הנתיבות שלום ז"ע)

האותיות המרכיבות את המלה "סלע" הן, סמ"ך, למ"ד, עי"ן, האותיות האמצעיות שלהן מצטרפות יחד לתיבת "מים". זהו שאמר הכתוב: והוצאת להם 'מים' מן 'הסלע' (רבי נח מינדס)

האותיות "יתמו" והאותיות "ימתו" הם אותם אותיות! וכך אומר לנו הקב"ה: "במדבר, לשון דיבור, בדיבוריו יכול האדם להיות "יתמו" - תמים עם ה', בדיבורי תורה ותפילה וקדושה, אבל "ושם ימתו" - בדיבור אחד קטן - ולא נכון, יכול אדם לאבד את כל עולמו! ככתוב במשלי: "מוות והחיים ביד הלשון". (הרה"ק בעל האור המאיר מז'טומיר ז"ע)

האות "יוד" בשמה של שרי לא היתה מנוקדת. אולם, בן נון כאשר הוסיפו אותה לשמו של הושע, היא זכתה לתוספת של שתי נקודות זו מתחת לזו, המציינות את ניקוד ה"שוא". מהיכן ניטלו נקודות אלו? זהו פשר ניקוד ה"חיריק" במלה "בן נון" תחת ניקוד ה"סגול" שהיה ראוי לה. מה"סגול" ניטלו שתי נקודות שהועברו לאות "יוד" שנוספה להושע, ונותר לו ה"חיריק בלבד"... ("קהלת משה").

האחריות המוטלת על כתפיהם של הורים ומחנכים נוראה היא. עליהם לדעת ולשנן לעצמם תמיד, כי בידיהם נמצא המפתח לכל עתידו של הילד או התלמיד. במעשיהם, הנהגתם ודיבוריהם, הם משפיעים השפעה עצומה על נפשם הרכה של הילדים, ועלולים לקבוע את דרכם לכל ימי חייהם.

